

Vedalara Zaman Bırakmadan

– redfer · 05 Haziran 2024

*

sen ufkumda bir tutkusun
seni seyredirim bir daha bir kez daha
uzanır içime ince bir sızı
ayrılıktan vuslata
vuslattan hasrete sen yürürsün
senle yürürüm azap mevsimlerine

günlerce aklıma düşüyorsun
soluk soluğa kan ter içindeyim
mavi düşlerle bezenmiş
nar çiçeği gibisin
tütsülü kızgın
içime dökülüyorsun

her dem düşüncemdesin....
mayhoş elma tadında
her tecellinin bir parçası nazın da

her güzelliğın bir zerresi yüzünde

bir gecesin küsüftan fırlayan
bozguna uğramış uçsuz bucaksız
kırılmış, parçalanmış bir enkazım ben
zambaklar çiçek açtığı zaman
biraz hüzün biraz hazin kanıyorsun
can evinden tutuşmuş
kızıl bir şafak gibi yanıyorsun

sen bilemezsin aşkın ne demek olduğunu
daha küçücüksün
sineleri sarsan zelzeleleri de bilemezsin
gönlümün tellerinde ki türküleri
ağıtları, yakarışları
ayazlara aldırmadan nasıl söylendiğini...

ey gözümde ki ucu yanık gök bulutu
ey sinemde ki ıztırap gülşeni
rüzgar kokusu gibisin
su gibi ışık gibi...
zamanın her vaktinde
ıssız sokaklarında istanbulun
taşıdığım gizli bir ödüsün

senle boyadım gecenin karasını
senle bezedim cennet manzarasını
her nefesim safran sarısı
zehir menzillerden geçiyorum
zemini kara gökyüzüne çarpıyor
geri dönüyor her bir ahım
apansız dipsiz kuyulara itilmişim
susup gitmişsin ansızın
vedalara zaman bırakmadan

şiiirler yazdım belki okursun diye
yazdıklarım çığlığıydı içimdekilerin
sana seslenişimdi
bir kere yerleşmiş büyülü gizemin yüreğime

usulca göğsüme takılmış
önce sen
baştan başa onbinlerce sen

bende birikmiş senden koca koca intizarlar
sesimde hicran tortusu
izin var parçalanmış aynaların yüzünde
pencerelerden uçuşan perdelerde
delik deşik her şey
senden gündüzlere çaresiz özlemler vurur
güz gecelerine nakşedilmişsin
alnıma çizilmişsin
boşnak kızı

redfer